

FINANCIAL EXPERIENCE

DEEL 3: DE SPIRITUELE PRIJS VOOR FINANCIËLE VRIJHEID

(Behorend bij het webinar van De Begrenzers – 9 oktober 2025)

Inleiding

In een wereld waarin overheden, bedrijven en systemen steeds meer invloed uitoefenen, helpen De Begrenzers je om weer grip te krijgen.

Grenzen stellen aan instanties - maar ook aan je omgeving en aan jezelf - is een vaardigheid. Geen strijd, maar bewustwording. We helpen je je kracht terug te nemen, zodat de machtsbalans herstelt.

In deze wereld neemt het gevoel van machteloosheid soms ook flink toe. De menselijke ervaring lijkt regelmatig gereduceerd tot overleven in een systeem dat weinig ruimte laat voor authenticiteit, vrijheid of bezieling.

Toch groeit er wereldwijd een bewustzijnsbeweging. Steeds meer mensen beseffen dat dit echt niet alles is. We zijn zoveel meer dan onze banen, onze schulden, onze angsten of onze prestaties. We zijn scheppende wezens.

Maar om dat te her-inneren, moeten we terugkeren naar binnen. Want alles wat we buiten onszelf proberen op te lossen via geld, macht, controle of succes is vaak een projectie van iets dat we in onszelf nog niet helemaal hebben aangekeken.

Financiële vrijheid, zo blijkt, is niet enkel een kwestie van cijfers en bezit. Meer nog is het een spirituele reis. Eén die vraagt om moreel krediet, innerlijke verantwoordelijkheid en de bereidheid om onze eigen schaduw te ontmoeten. Hoe je dat doet, staat vermeld in dit actieplan.

De matrix en het misverstand van geld

Veel mensen zitten vast in een systeem dat hen leert afhankelijk te zijn van een baan, van geld en van instanties. Wat we daarbij over het hoofd zien, is dat het systeem grotendeels wordt gevoed door onze eigen projecties.

Omdat we vergeten zijn wie we werkelijk zijn, proberen we betekenis te vinden in bezit, status en controle. We identificeren ons met een 'avatar' een beperkte versie van onszelf, en proberen met geld in stand te houden wat we diep vanbinnen missen: veiligheid, erkenning, vrijheid.

Maar geld is in essentie niet het probleem. Geld is eigenlijk enkel een liquiditeitsbuffer tussen onzekerheid over je inkomsten en uitgaven. Als je exact weet wat er op welk moment binnenkomt en wat eruit gaat, heb je geen geld nodig. Hetzelfde geldt spiritueel: als je in totale afstemming leeft, manifesteert wat je nodig hebt precies op tijd. Maar we blijven hangen in angst en dat vraagt om buffers. Geld is (dus) gematerialiseerd wantrouwen.

Voor geld was er krediet als moreel principe. Je deed wat je zei, je hield je woord, en zo bouwde je vertrouwen op. Banken zouden idealiter faciliteren in die morele economie. In een vrije samenleving zouden er nog steeds banken zijn maar géén centrale banken. Die zijn net zo overbodig als een centrale bakkerij. Toch heeft de centrale bank een monopolie op geldcreatie, en dat krediet komt niet meer voort uit de moraal van mensen, maar uit een abstract collectief vertrouwen in het systeem. Dat is de kern van de matrix: je vertrouwt iets buiten jezelf.

En zolang jij gelooft dat 'de staat' een externe realiteit is in plaats van een staat van bewustzijn, speel je mee in de matrix.

Projectie en radicale verantwoordelijkheid

Ons bewustzijn werkt als een projector. Wat we niet kunnen of willen integreren in onszelf, zien we in onze buitenwereld. We denken dat we kijken naar 'de realiteit', maar wat we zien is een omgekeerd beeld van onszelf, zoals licht door een bolle lens (denk aan een dia-projector).

Wie die projecties niet herkent, leeft in een hel van angst, tekort en verwijt. Maar wie het spel leert zien, krijgt toegang tot wat Brecht 'de hemel op aarde' noemt: een staat van radicale verantwoordelijkheid. Dan kun je zeggen: 'Dit is mijn veld. Alles wat erin gebeurt, heb ik op een of andere manier uitgestuurd.'

Daarmee verandert het perspectief op weerstand. Je erkent dat je erin gevangen zit soms en hebt nu een keuze: deflecteren (wegduwen) of reflecteren (verinnerlijken).

Dit zijn de stappen om bewust met weerstand om te gaan:

Stap 1. Herken het moment: 'Ik voel weerstand.'

Zodra je jezelf hoort zeggen: 'Ik voel weerstand', verandert er al iets wezenlijks. Die zin laat zien dat je je er niet meer volledig mee identificeert. Je bent de weerstand niet, je ervaart hem.

Stap 2. Stop het gevecht. Sta even stil.

Op het moment dat je weerstand voelt, wil je vaak iets doen: fixen, wegrennen, forceren. Maar het tegenovergestelde is nodig. Sta stil. Laat de ander ook stoppen als er iemand betrokken is die de weerstand in jou opriep. Erken samen dat er iets geraakt is. Zet het gesprek op pauze.

Stap 3. Luister naar het pijnlichaam (maar geloof het niet meteen)

Je pijnlichaam zal van zich laten horen en begint nu te ratelen: 'Zie je wel, dit werkt nooit', 'Waarom overkomt mij dit altijd?', of 'Dit is het bewijs dat ik niet goed genoeg ben.' Herken die stem, maar geef het niet de leiding. Zeg in jezelf iets als: 'Ik hoor je, maar laat ons ons werk doen.'

Stap 4. Vraag jezelf: Waar herinnert deze weerstand mij aan?

Weerstand is zelden een reactie op het nu. Het is een echo. De trigger is niet de kogel die lang geleden kwam. De situatie van nu raakt alleen wel dat oude pijnlichaam van toen aan. Iets ouds dat onopgelost is. Door je deze vraag te stellen, nodig je dat deel van jezelf uit om aan het licht te komen.

Stap 5. Ontdek het zinnetje dat volgt

En dan komt er altijd een zin: 'Ach, het was ook maar een detail, een futilliteit. Het was niets'. Merk op dat dat wederom je pijnlichaam is dat spreekt. Dat pijnlichaam wil de essentie verbergen. Het wil niet sterven. Ontmantel dat pijnlichaam.

Stap 6. Laat het los via het lichaam

Adem. Langzaam in door je neus en nog trager uit door je neus. Soms moet je huilen of hoesten. Laat het gebeuren. Het pijnlichaam wordt niet geheeld door praten of denken, maar door voelen en ademen. Dat is het pad naar bevrijding. Blijf luchtig want zodra het weer zwaar of serieus wordt, is het pijnlichaam weer aan het woord.

Stap 7. Haal de vondst op

Aan het einde van de tunnel ligt een waardevolle vondst. Een inzicht, een herinnering, een kracht. Dat is waarom weerstand bestaat: om je terug te brengen naar iets wat van jou is, iets dat vergeten, weggestopt, of verdrongen was. Je wilt die vondst. Daarom ben je hier.

Tenslotte

Wat als dit allemaal een spel is met jezelf? Een grote illusie, bedoeld om jou terug te brengen naar je ware natuur? Het pijnlichaam schreeuwt al: 'Nee, het kan niet zo simpel zijn! Je moet lijden, vechten, overleven.' Maar misschien is het gewoon wél zo simpel.

We zijn pure creatiekracht. Tijdloos bewustzijn. Liefde in beweging. Maar we verveelden ons in die alomvattende liefde. Dus kozen we voor de dualiteit van pijn én plezier. Alle trauma, bullshit en ellende dienen een doel: het contrast groter maken met de staat van bliss. En zelfs onze onderdrukkers, de systemen en de antichrist zijn gedissocieerde delen van hetzelfde bewustzijn. Ze helpen je je pijn aan te kijken. Pas als je hén ook liefhebt, ben je werkelijk vrij.

Dus dat is de werkelijke spirituele prijs van financiële vrijheid:
Niet minder dan het volledige eigenaarschap over je leven.
Niet minder dan de bereidheid om je schaduw te ontmoeten.
Niet minder dan liefde voor alles wat is.

En als genoeg mensen deze verantwoordelijkheid nemen, hun angst doorvoelen, verandert het collectieve veld. Transformeren we de tijdlijn. Want de interactie van de mens met een patroon, verandert het patroon. De Apocalyps blijft dan een theoretische mogelijkheid, maar de tijdlijn verschuift. Het vreselijke lukt niet. En de aarde wordt weer een plek voor scheppende wezens.

Verder verdiepen

Boek:

[Verander De Wereld, Quinn Robert E. | 9789052613437 | Boeken | bol](#)

Website:

www.safecapital.eu